

Sygn. akt VI K 120/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2019r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Daniel Superson

po rozpoznaniu w dniu 16.07.,24.09.2019r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

M. J. (1) - s. W. i M. z domu P., ur. (...) w B., zam. J. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego, pesel (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 kwietnia 2018r. w miejscowości C. w pobliżu posesji nr (...), powiatu (...), województwa (...), prowadził pojazd O. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości, pierwsze badanie 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

I. ***u z n a j e*** oskarżonego M. J. (1) za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, z tym, że przyjmuje, iż czyn miał miejsce w 2019r. co stanowi przestępstwo z art. 178a §1 kk i za to na podstawie art. 178a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i §3 kk

s k a z u j e

go na karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

II. na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk ***orzeka*** wobec oskarżonego M. J. (1) ***środek karny*** w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3(trzech) lat,

III. na podstawie art. 63 §4 kk na poczet orzeczonego środka karnego ***zalicza*** oskarżonemu M. J. (1) okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 23 kwietnia 2019r.,

IV. na podstawie art. 43a §2 kk ***orzeka*** wobec oskarżonego M. J. (1) świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych,

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) ***zasądza*** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) złotych oraz opłatę w kwocie 200,00 (dwieście) złotych.

Sygn. akt VI K 120/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 września 2019 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2019 roku przed godz. 12:00 M. J. (1) kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...), poruszając się po drodze publicznej z U. w kierunku L.. W miejscowości C., w pobliżu posesji nr (...), w związku z przekroczeniem prędkości, został zatrzymany do kontroli przez pełniących wówczas służbę funkcjonariuszy Policji G. K. (1) i M. R. (1). Po wylegitymowaniu M. J. (1) poddano badaniu na stan trzeźwości urządzeniem o nazwie P., na którym po wydmuchaniu powietrza zapaliła się czerwona lampka. W związku z powyższym M. J. (1) został przebadany urządzeniem A. (...) z wynikami: I badanie (godz. 11:45) – 0,60 mg/l, II badanie (12:04) – 0,49 mg/l i III badanie (godz. 12:19) – 0,53 mg/l. Mężczyznę przewieziono następnie do budynku KPP U., gdzie został ponownie poddany badaniu na stan trzeźwości, tym razem urządzeniem stacjonarnym Alkometr A2.0 z wynikami I badanie (godz. 12:39) – 0,56 mg/l, II badanie (godz. 12:41) – 0,57 mg/l, III badanie (godz. 12:45) – 0,54 mg/l.

Oskarżony M. J. (1) ma 28 lat. Jest żonaty, bezdzietny. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Pracuje w firmie (...) w D. osiągając miesięczny dochód w wysokości ok. 2 000 złotych. Jest współwłaścicielem samochodu osobowego marki O. (...) rocznik 2005. Dotychczas nie był karany (dane o karalności k-11).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów w postaci protokołów badania stanu trzeźwości (k. 2, 3), świadectw wzorcowania A. A..o i A.-Sensora IV CM (k. 57-64, 74,75), kserokopii notatników służbowych policjantów M. R. i G. K. (k. 76-84), zeznań świadków G. K. (1) (k. 66-66v) i M. R. (1) (k. 87v-88) oraz w części na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. J. (1) (k.65v-66).

Oskarżony M. J. (1) nie przyznał się do popełniania zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. W swoich wyjaśnieniach wskazał, iż dzień przed zatrzymaniem do ok. godz. 14:00- 15:00 spożywał alkohol w postaci ośmiu piw, natomiast w dniu zdarzenia w ogóle nie pił alkoholu. Podał, że usiadł za kierownicę przekonany, iż jest trzeźwy, bo czuł się dobrze i był w pełni świadomy. Oskarżony wyjaśnił, że policjanci zatrzymali go do kontroli z uwagi na to, iż przekroczył prędkość, że poddali go rutynowemu badaniu na urządzeniu – lampce, która zaświeciła się na czerwono oraz że następnie poddali go kolejnym badaniom na alkomacie. Wyjaśnił również, że policjanci nie podali mu wyników badań stanu trzeźwości i nie wie czy badanie wykazało trzeźwość czy nietrzeźwość, jednakże przewieźli go do budynku komendy policji, gdzie po kolejnych badaniach stanu trzeźwości zabrali mu prawo jazdy. (wyjaśnienia oskarżonego M. J. k.65v-66).

Wyjaśnienia oskarżonego sąd uznał za niewiarygodne odnośnie tego, iż nie znajdował się w stanie nietrzeźwości. W ocenie sądu, oskarżony nie podał faktycznej ilości wypitego alkoholu oraz dokładnej godziny, o której zaprzestał jego spożycia. Podana przez oskarżonego wersja, iż wypił osiem piw do godz. 15:00 dnia poprzedniego, a następnie nie spożywał już alkoholu nie znajduje potwierdzenia w badaniach przeprowadzonych na dwóch odrębnych urządzeniach przez policjantów z KPP U.. W momencie zatrzymania stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było wysokie i przekraczało jeden promil. Przyjęta przez oskarżonego linia obrony, polegająca na podważeniu wiarygodności wyników przeprowadzonych badań stanu trzeźwości oraz legalizacji urządzeń pomiarowych nie znajduje uzasadnienia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w szczególności w zeznaniach świadków G. K. (1) i M. R. (1) oraz wydrukach dołączonych do akt wyników badań na urządzeniach A.-Sensora IV CM k- 2 i A. A..o k-3.

Świadkowie G. K. (1) i M. R. (1) są funkcjonariuszami Policji, którzy w dniu zdarzenia pełnili służbę i dokonywali pomiaru prędkości pojazdów w miejscowości C.. Obaj w swoich zeznaniach opisali szczegółowo przebieg interwencji podejmowanej wobec oskarżonego. Świadek G. K. (1) podał, iż M. J. (1) został zatrzymany w związku z przekroczeniem prędkości, po czym poddano go również badaniu na stan trzeźwości i kontrolka urządzenia pomiarowego zaświeciła się na czerwono. Świadek zeznał, iż następnie kilkakrotnie przebadano oskarżonego na miejscu zdarzenia oraz w budynku komendy i za każdym razem wynik wskazywał na stan nietrzeźwości. Świadek M. R. (1) w swoich zeznaniach wskazał, iż podejmując kontrolę wobec oskarżonego, wyczuł od niego alkohol, a na siedzeniu pasażera i pod nim zauważył pełną nieotwartą butelkę whisky oraz piwa w puszcze. Z zeznań tego świadka wynika ponadto, iż urządzenia, którymi dokonywano pomiarów były sprawne i odpowiednio skalibrowane. (zeznania świadków G. K. k. 66-66v i M. R. k. 87v-88)

Zeznaniom ww. świadków, jako jasnym, spójnym i logicznym Sąd dał wiarę w całości.

Pozostałym dowodom z dokumentów, w postaci przede wszystkim protokołów badania stanu trzeźwości oraz świadectw wzorcowania sąd dał wiarę w całości. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, a badania jak wynika z zeznań powyżej powołanych świadków policjantów z KPP U. wykonano na sprawnych urządzeniach technicznych.

Sąd nie uwzględnił wniosków obrony o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłego z zakresu mechaniki maszyn i urządzeń analizatorów alkoholowych oraz z opinii biegłego z zakresu toksykologii uznając, iż przeprowadzenie tych dowodów nie jest konieczne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy, a zmierza do znacznego przedłużenia postępowania. Wskazać należy, iż stan trzeźwości oskarżonego został po raz pierwszy sprawdzony urządzeniem P., a następnie M. J. (1) przebadano urządzeniami A. (...) oraz Alkometr A 2.0, które posiadały ważne świadectwa wzorcowania. Wszystkie wyniki były do siebie zbliżone i znacznie przekraczały ustawowy próg kwalifikujący czyn jako przestępstwo. W tej sytuacji, gdy w momencie zatrzymania przeprowadzone zostały badania stanu trzeźwości i ich wyniki nie budziły wątpliwości, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma znaczenia ustalenie, czy stężenie alkoholu u oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu było malejące czy rosnące.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła sąd do przekonania, iż oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk.

Przestępstwo ze wskazanego przepisu popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. W rozumieniu art. 115 §16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub 0,25 mg w 1 dm³ wydychanego powietrza.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż oskarżony M. J. (1) prowadził samochód marki O. (...) o nr rej. (...) poruszając się po drodze publicznej, w stanie nietrzeźwości. Przeprowadzone w dniu zdarzenia badania, dały wyniki od 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w pierwszym badaniu do 0,54 mg/l alkoholu przy ostatnim badaniu, co stanowi dwukrotne przekroczenie ustawowego progu kwalifikującego czyn jako przestępstwo.

Oskarżony jest zdolny do ponoszenia winy i nie zachodzą żadne okoliczności ją wyłączające. Czyn z art. 178a §1 kk zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 §1 kk, sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Wobec oskarżonego, na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat.

W ocenie sądu już minimalny okres trwania tego środka jest adekwatny do społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił.

Na poczet orzeczonego środka karnego sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 23 kwietnia 2019r.

Na podstawie art. 43a §2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych, bowiem przepis ten stanowi, że w razie skazania za przestępstwo z art. 178a §1 kk orzeczenie tego świadczenia jest obligatoryjne.

W ocenie sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony prowadził samochód osobowy w stanie nietrzeźwości, znacznie przekraczając próg 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Czynu tego dopuścił się w godzinach południowych, w czasie wzmożonego ruchu pojazdów na drogach.

Jak okoliczność łagodzącą sąd potraktował wcześniejszą niekaralność oskarżonego. (dane o karalności k-11).

Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) sąd zasądził oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70,00 złotych oraz opłatę w kwocie 200,00 złotych.

Sąd uznał, iż M. J. (1) jest w stanie pokryć należności sądowe. Oskarżony posiada stałą pracę, z której osiąga miesięczny dochód w wysokości 2 000 złotych i nie ma nikogo na utrzymaniu, może zatem uiścić należności sądowe bez uszczerbku dla siebie i rodziny.